

ПРОФІЛАКТИКА ЗЛОЯКІСНИХ ПУХЛИН ЖІНОЧИХ СТАТЕВИХ ОРГАНІВ У ГІНЕКОЛОГІЇ.

*Литюга Я.В., Дубовик Є.І., студ. 4-го курсу
Науковий керівник - к.мед.н., асист. В.В. Маркевич
СумДУ, кафедра акушерства та гінекології*

Злоякісні пухлини жіночих статевих органів (ЗПЖСО) - захворювання які мають багато ускладнень та наслідків для жінок.

В Україні збільшення захворюваності жінок на злоякісні пухлини жіночих статевих органів (ЗПЖСО) сприяє підвищення частоти ендокринної патології, а особливо дисбалансу функції гіпоталамо-гіпофізарної системи. У жінок до 45 років у яких нерідко спостерігається порушення гормональної регуляції у вигляді хронічної гіперестрогенії.

За останній час виявлена важлива рід у виникненні передпухлинних процесів інфекційних агентів, особливо папілома вірус людини (ПВЛ) та вірус герпесу. ДНК ПВЛ виявляться практично у всіх хворих на рак шийки матки. У зв'язку з чим міжнародне агентство по дослідженню раку офіційно об'явило про віднесення папілома вірусу людини 16 та 18 типів канцерогенними факторами, а типи 31, 33, 35 можливими канцерогенами.

На основі вище викладеного ми можемо зробити висновок, що профілактична робота по виявленні онкозахворювань у жінок є недостатньою і потребує удосконалення:

- створення правової бази, розроблення соціальних та економічних нормативів з основних аспектів протиракової боротьби;
- підвищення рівня обізнаності населення з питань онкології шляхом залучення засобів масової інформації до пропаганди здорового способу життя та профілактики злоякісних новоутворень;
- поліпшення своєчасної та ранньої діагностики раку, підвищення з цією метою кваліфікації медичних працівників з питань раннього виявлення захворювання та забезпечення лікування хворих на рак у спеціалізованих онкологічних закладах;
- постійний моніторинг рівня захворюваності населення на рак та стану надання онкологічної допомоги населенню;
- проведення наукових досліджень з найактуальніших проблем онкології: етіології та патогенезу раку, організації онкологічної допомоги, діагностики, лікування та реабілітації онкологічних хворих;
- розвиток міжнародного співробітництва з найбільш актуальних питань протиракової боротьби в Україні з метою доведення рівня науково-практичних робіт до міжнародних вимог і залучення для цього коштів зарубіжних організацій;
- визначення потреб і пріоритетів в організації онкологічної допомоги населенню, виходячи з рівня, динаміки та структури онкологічної захворюваності;
- Фінансування Програми здійснюється відповідно до законодавства за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів і потребує детальнішого вивчення та удосконалення.